

ĐỨC CHÚA TRỜI VỊ QUAN ÁN CÔNG BÌNH

Kinh Thánh: Thi thiên 7:1-17

“**1** Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, tôi nương náu mình nơi Ngài; Xin hãy cứu tôi khỏi kẻ rượt đuổi tôi, và thoát giải tôi, **2** Kẻo kẻ thù nghịch xé tôi như con sư tử, Và phân tôi từ mảnh, không ai giải cứu cho. **3** Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, nhờ cậy bằng tôi đã làm điều ấy, Và có sự gian ác nơi tay tôi; **4** Nếu tôi đã trả ác cho người ở hòa hảo cùng tôi, Và cướp lột kẻ hiệp tôi vô cớ, **5** Thì đáng cho kẻ thù nghịch đuổi theo tôi kịp Giày đạp mạng sống tôi dưới đất, Và làm rạp vinh hiển tôi xuống bụi đất. **6** Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nổi thanh nộ mà chỗi dậy; Hãy dấy nghịch cùng sự giận hoảng của kẻ hiệp tôi; Khá tỉnh thức mà giúp đỡ tôi; Ngài đã truyền định sự đoán xét rồi. **7** Hội các dân tộc sẽ vây phủ tứ phía Ngài; Còn Ngài vì chúng phải trở lên cao. **8** Đức Giê-hô-va đoán xét các dân. Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy đoán xét tôi theo sự công bình tôi, Và theo sự thanh liêm ở nơi lòng tôi. **9** Ô, Đức Chúa Trời công bình! là Đấng dò xét lòng dạ loài người, Xin hãy khiến cùng tận sự gian ác kẻ dữ, Song hãy làm cho vững vàng người công bình. **10** Đức Chúa Trời là cái khiên tôi, Ngài là Đấng cứu rỗi những kẻ có lòng ngay thẳng. **11** Đức Chúa Trời là quan án công bình, Thật là Đức Chúa Trời hằng ngày nổi giận cùng kẻ ác. **12** Nếu kẻ ác không hối cải, thì Đức Chúa Trời sẽ mài giũa: Ngài đã giương cung mà chực cho sẵn, **13** Cũng đã vì nó sắm sửa khí giới làm chết, Và làm những tên Ngài phùng lửa. **14** Kia, kẻ dữ đang đề gian ác; Thật nó đã hoại thai sự khuấy khỏa, và sanh điều dối trá. **15** Nó đào một hố sâu, Nhưng lại té vào hố nó đã đào. **16** Sự khuấy khỏa nó đã làm sẽ đổ lại trên đầu nó. Và sự hung hăng nó giáng trên trán nó. **17** Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va y theo sự công bình Ngài, Và ca tụng danh Đức Giê-hô-va là Đấng Chí cao.”

Gợi ý bài học Thi thiên 7, được sáng tác liên quan đến lời vu cáo của Cút, người Bên-gia-min. Bài thi thiên này không biết hoàn cảnh rõ ràng, nhưng thường được hiểu là một bài ca đầy cảm xúc, đau đớn và khắc khoải. Khác với sự lặng lẽ của Thi thiên 6, Thi thiên 7 bộc lộ tâm trạng uất ức, căp bách và kêu cầu trong lúc bị vu oan. Điều đáng chú ý là tiêu đề không phải là “*bài ca đáp trả Cút*” mà là “*bài ca dâng lên Đức Giê-hô-va*”. Thay vì tranh cãi với con người, Đa-vít đem nỗi oan của mình đến trước Đức Chúa Trời. Đó cũng là bài học đầu tiên cho chúng ta: “Khi bị hiểu lầm, vu khống hay đối xử bất công, hãy tìm đến Đức Chúa Trời trước khi tìm cách đáp trả con người.”

Đa-vít mở đầu bằng lời cầu nguyện: “Hỡi Giê-hô-va Đức Chúa Trời tôi, tôi nương náu mình nơi Ngài; Xin hãy cứu tôi khỏi kẻ rượt đuổi tôi, và thoát giải tôi,” Ông đang ở trong hoàn cảnh hết sức nguy hiểm. Kẻ thù đuổi bắt ông như sư tử sẵn sàng xé xác con mồi. Nếu Đức Chúa Trời không cứu giúp, ông sẽ hoàn toàn bị tiêu diệt. Trong hoàn cảnh ấy, điều đầu tiên Đa-vít nghĩ đến không phải là một nơi ẩn náu an

toàn, cũng không phải một đội quân bảo vệ, nhưng là Đức Chúa Trời. Điều này cho thấy mối tương giao thân thiết mà ông đã gây dựng với Chúa từ trước. Chính vì đã quen nương cậy Ngài trong cuộc sống thường ngày nên khi hoạn nạn xảy đến, ông tự nhiên chạy đến với Chúa. Chúng ta cũng cần tự hỏi: Khi gặp biến cố, nơi đầu tiên mình tìm đến là ai? Là con người, tiền bạc, khả năng của bản thân, hay là Đức Chúa Trời?

Từ câu 3 đến câu 5, Đa-vít mạnh dạn trình bày sự vô tội của mình trước mặt Đức Chúa Trời. Ông không nói mình là người hoàn toàn không có tội. Điều ông khẳng định là trong sự việc đang bị tố cáo, ông không phạm điều mình bị vu khống. Ông không dùng bạo lực. Không lấy ác báo người từng sống hòa thuận với mình. Không cướp đoạt điều gì của người khác. Thậm chí nếu điều mình nói là sai, ông sẵn sàng chấp nhận hình phạt. Đây không phải là sự kiêu ngạo, mà là lời trình bày của một người biết rằng Đức Chúa Trời là vị Thẩm phán công minh, nhìn thấy sự thật mà con người có thể bóp méo. Đa-vít cầu xin: Xin hãy nổi thanh nộ mà chỗi dậy. xin hãy đoán xét tôi theo sự công bình tôi. Xin hãy khiến cùng tận sự gian ác kẻ dữ. Xin Chúa làm cho người công chính được đứng vững. Ông hiểu rằng chỉ loại bỏ điều ác thôi chưa đủ; trật tự công chính cũng phải được thiết lập thì sự bình an thật mới được phục hồi. Đó cũng là điều chúng ta nên cầu nguyện cho gia đình, Hội Thánh, xã hội, đất nước, để điều ác bị ngăn chặn và sự công bình của Đức Chúa Trời được thiết lập.

Đa-vít tuyên bố: Đức Chúa Trời dò xét lòng và dạ. Con người chỉ nhìn thấy lời nói và hành động bên ngoài, nhưng Đức Chúa Trời nhìn thấu động cơ, tấm lòng và ý định bên trong. Ngài là Đấng bênh vực người có lòng ngay thẳng. Vì biết Đức Chúa Trời là Thẩm phán cuối cùng, người tin Chúa không chọn cách trả thù theo xác thịt, nhưng giữ lòng ngay thẳng trước mặt Ngài.

Thi thiên tiếp tục mô tả số phận của người không chịu ăn năn. Nếu họ cứ tiếp tục làm điều ác thì Đức Chúa Trời sẽ mài giũa, giương cung, sắm sửa khí giới làm chết, Và làm những tên Ngài phùng lửa. Chúa chắc sẽ xét đoán. Nhưng cuối cùng chính họ sẽ rơi xuống chiếc hố mình đào. Đây là nguyên tắc công bình của Đức Chúa Trời. Điều ác tưởng như đang thắng thế, nhưng cuối cùng sẽ tự đem lại sự hủy diệt cho chính kẻ gây ra nó. Đôi khi chúng ta sốt ruột vì thấy kẻ ác chưa bị xét xử ngay. Nhưng sự chậm trễ của Đức Chúa Trời không phải vì Ngài bất lực, mà vì Ngài đang ban cho họ cơ hội ăn năn. Nếu vẫn cố chấp, sự công bình của Ngài chắc chắn sẽ được thực thi.

Điều đáng chú ý là hoàn cảnh của Đa-vít vẫn chưa thay đổi, nhưng bài Thi thiên lại kết thúc bằng lời ca ngợi: " Tôi sẽ ngợi khen Đức Giê-hô-va y theo sự công bình Ngài, Và ca tụng danh Đức Giê-hô-va là Đấng Chí cao." Ông chưa nhìn thấy kết quả, nhưng đã nhìn thấy Đấng sẽ giải quyết kết quả. Đức tin của Đa-vít không đặt trên hoàn cảnh, mà đặt trên bản tính công bình của Đức Chúa Trời. Vì vậy, ngay cả khi sự việc vẫn đang diễn ra, ông vẫn có thể cảm tạ và ngợi khen. Đó cũng là lời mời gọi dành cho chúng ta hôm nay. Có thể những điều bất công vẫn chưa được giải quyết.

Có thể chúng ta vẫn đang chờ đợi sự công chính được thực thi. Nhưng chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét công bình, và đến đúng thời điểm của Ngài, mọi sự sẽ được làm sáng tỏ.

Áp dụng: Đối diện với sự hiểu lầm, vu khống hay bất công, chúng ta rất dễ muốn tự mình biện minh hoặc trả đũa. Nhưng Thi thiên 7 dạy chúng ta một con đường khác. Hãy đem nỗi oan của mình đến với Đức Chúa Trời trước tiên. Hãy giữ lòng ngay thẳng vì Ngài nhìn thấy điều con người không thấy. Hãy tin cậy rằng sự công bình của Đức Chúa Trời sẽ chiến thắng, dù phải chờ đợi. Người tin Chúa không sống bằng cảm xúc trả thù, nhưng sống bằng niềm tin nơi **Đấng Phán Xét công bình**. Khi đặt sự việc trong tay Chúa, chúng ta có thể bình an, tiếp tục sống ngay thẳng và dâng lời cảm tạ ngay cả chưa nhìn thấy kết quả.

Câu hỏi áp dụng bài học:

1. Khi bị hiểu lầm, đối xử bất công hoặc bị tổn thương, tôi thường phản ứng bằng sự nóng giận và tự biện hộ, hay bình tĩnh đem mọi việc trình dâng lên Đức Chúa Trời?
2. Trong gia đình, Hội Thánh hay nơi làm việc, tôi đang góp phần xây dựng sự công bình và bảo vệ người bị oan ức, hay vô tình tiếp tay cho những lời nói thiếu sự thật và làm tổn thương người khác?
3. Tôi có thật sự tin rằng Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét công bình, sẵn sàng chờ đợi thời điểm của Ngài và vẫn cảm tạ, ngợi khen Chúa ngay cả khi chưa thấy kết quả không ?